

Maciej Czarnecki

Tykocin, woj. białostockie, posesja przy ul. Świerczewskiego 12

Informator Archeologiczny : badania 13, 253-254

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W latach 1977-78 stwierdzono istnienie dwu alkierzy. Przebadano relikty alkierza północnego, podpiwniczonego oraz dwa skrzydła - północne i południowe, przylegające do głównego korpusu pałacu /o wymiarach 30 x 18 m/, badanego dziesięć lat wcześniej przez A. Czapską z Politechniki Warszawskiej.

W 1979 r. wykopy usytuowano w narożniku południowo-wschodnim, w miejscach ewentualnych rozwarstwień murów; na styku skrzydeł i alkierzy z głównym korpusem eksplorowano alkierz południowy. Wyniki badań są następujące:

- 1/ w narożniku południowo-wschodnim zachowała się jedynie stopa fundamentowa. Znalezienie fragmentu butelki z browaru szczuczyńskiego w tym miejscu prawdopodobnie z lat 1920-tych, datuje rozbiórkę tego fundamentu na kamień budowlany; nie stwierdzono istnienia alkierza przy tym narożniku;
- 2/ nie stwierdzono rozwarstwień między fundamentami korpusu a fundamentami skrzydeł i alkierzy;
- 3/ stwierdzono, że alkierz południowy nie był podpiwniczony.

Wymiary pałacu ustalone w wyniku badań są następujące: korpus razem ze skrzydłami posiada 56 x 18 m; każdy alkierz północny i południowy - 11 x 8 m. Według A. Czapskiej takie proporcje są charakterystyczne dla XVIII wieku.

Główny korpus pałacu ma proporcje typowe dla schyłku wieku XVII-ego. Dane te mogą argumentować za powstaniem poszczególnych elementów budowli w różnych okresach. Nie znajduje to jednak potwierdzenia ani w archiwaliach, ani w relikwach zachowanych murów.

Materiały znajdują się w PAK PP PKZ Oddział Warszawa.

Badania terenowe zostały zakończone.

SZREŃSK
woj. ciechanowskie

patrz
wczesne średniowiecze

ŚWIDNICA
woj. wałbrzyskie
ul. Zamkowa

patrz
średniowiecze

TYKOCIN
woj. białostockie
posesja przy ul. Świerczewskiego 12

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badania prowadził mgr Maciej Czarnecki.
Finansował WKZ w Białymstoku. Drugi sezon badań. Stanowisko wielowarstwowe, od średniowiecza po wiek. XIX.

Badania miały na celu: 1/ odsłonięcie dawnych brukowanych poziomów użytkowych, 2/ uzyskanie pełnego profilu stratygraficznego.

Odsłonięto cztery poziomy bruków: najmłodszy może być datowany na schyłek XIX wieku, najstarszy zaś zapewne na wiek XVI /bruk starannie ułożony z niedużych otoczaków, wypełniających kwatery wyznaczone przez pasma większych kamieni biegnące wzdłuż linii wschód-zachód/. Nieco powyżej trzeciego poziomu bruku odkryto w warstewce piasku przemieszanego ze spalenizną 72 monety z okresu panowania Jana Kazimierza. Całec osiągnięto na głębokości około 3,40 m. Najstarszą warstwę osadniczą można zapewne odnieść do I ćwierci XIV wieku.

Materiały znajdują się PAK PP PKZ O/Warszawa.

Badania terenowe zostały zakończone.

WĘGIERKA, gm. Roźwienica
woj. przemyskie

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Rzeszowie

Badania prowadził mgr Stanisław Lewandowski.
Finansował WKZ w Przemyślu. Drugi sezon
badań, Ruiny zamku bastejowego z XVI wieku.

Ruiny będące przedmiotem badań, to pierwotnie budowla z kamienia, na planie czworoboku /około 40 x 40 m/ z cylindrycznymi bastejami na narożach. Z trzech stron otaczały ją fosy. Obecny stan zachowania zamku to: bastėja narożnika północno-zachodniego oraz zabudowania /o nieustalonym bliżej pochodzeniu/ w północnej i zachodniej części dziedzińca. Fosa są prawie zarówno i zabagnione. Celem badań było ustalenie pierwotnego zarysu fortyfikacji murowanych i ziemnych, w związku z koncepcją planowanych prac konserwatorsko-architektonicznych.

Wykopaliska były kontynuacją prac rozpoczętych jesienią 1978 r. Założono 20 wykopów o łącznej powierzchni około 250 m². Niektórych wykopów nie udało się wyeksplorować do calca z powodu wysokiego poziomu wód gruntowych. W wykopach stwierdzono dużą ilość fragmentów ceramiki, głównie XVI-to i XVII-wiecznej, ponadto kilka skorup pradziejowych o chronologii trudnej do określenia. Najwcześniejszym rezultatem badań było odkrycie dwu murów równoległych, w odległości około 7,8 m od siebie, tworzących zapewne południową pierzeję zamku. Prace zostały przerwane przez inwestora z powodu ograniczenia funduszy i ustalony program nie mógł być zrealizowany.

WROCLAW
pl. 1 Maja

patrz
późne średniowiecze

ZAMOŚĆ
Fortyfikacje

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków